

yazdıklarımı sana gönderiyorum

Yıldız Kenter'e saygı

Dikmen Gürün, 1950'lerden bugüne, alabildiğine mihnetli bir belgelik taramasıyla Yıldız Kenter'i tiyatro denen –ne yazık ki- uçucu **sanatta** bir kez daha yaşatıyor.

Aziz dostum Handan Şenköken, Dikmen Gürün'ün yeni yapıtı **Tiyatro Benim Hayatım**'ı (**Yapı Kredi Yayınları**) armağan etti. Değerli Dikmen Gürün'ün büyük emek ürünü bu kitabı, Yıldız Kenter'in **sanat** yaşamını kaleme getiriyor.

Demin Handan'ı özellikle andım: Tiyatromuzun eşsiz ustası Yıldız Kenter'le dostluğum, Handan sayesinde. Elbette Yıldız Kenter'in hayranıydım, çok eskilerden beri. Yıldız ve Müşfik Kenter Ankara'dan İstanbul'a gelmişler. Tünel'deki Karaca Tiyatrosu'nda Salıncakta İki Kişi'yi oynuyorlar. Bizim evde de konuşulan bir tiyatro olayı bu! İşte daha o zamanlardan.

Ben, Salıncakta İki Kişi'yi ne yazık ki izleyememişim. Daha sonra 1957-58 sezonunda, yine Karaca Tiyatrosu'nda, bir pazar günü matinesinde Çöl Faresi'ni izledim. Bugün o tarihe, ellilerin sonuna bir türlü inanamıyorum. Bunca yıl sonra Çöl Faresi'ni handiyse sahne sahne hatırlıyorum. Dahası, dekorunu, ışıklarını, kostümlerini hatırlıyorum!

Dikmen Gürün'ün tiyatro tarihimiz adına önem taşıyan saptamasıyla, "Genç kızın annesini telefonla arayarak iş bulduğunu, eve gitmeden yiyecek bir şeyler alıp getireceğini haber verdiği sahne" gerçekten inanılmaz

etkileyiciydi. Birçok izleyicinin belleğinde. O pazar günü, annem-babam-ablam ve ben... Sonra dinmeyen alkış sesleri, çöl faresi Yıldız Kenter için, dakikalarca dinmeyen!..

Dikmen Gürün, 1950'lerden bugüne, alabildiğine mihnetli bir belgelik taramasıyla Yıldız Kenter'i tiyatro denen –ne yazık ki- uçucu **sanatta** bir kez daha yaşatıyor. Kâh Çöl Faresi'nde, kâh Derya Güllü'nde, işte Üç Kuruşluk Opera'da, Martı'larda hep sahne ışıkları! Hep, tiyatromuza onur veren Yıldız Kenter! Hatırladıkça, bir kez daha-bir kez daha sevgili Yıldız Hanım'a sarılmak-sarılmak istiyorsunuz.

Fotoğrafları, temiz basımıyla da anlam kazanmış **Tiyatro Benim Hayatım**'ı pek çok okurun bir an önce okumasını dilerim. **Sanata** karşı git git kayıtsız, aldırıssız bir ülkede yaşadığımızı düşünüyorum. Ve Yıldız Kenter gibi **sanatına** bağlı, **sanatım** 'haysiyet'le korumak istemiş insanlarımızın mücadeleleri beni büyülüyor...

Yıldız Hanım, Handan, ben, Sarıyer'de, bir yaz günü, lokantadayız. Dikmen Gürün'ün biyografik çalışmasını okudukça, o günü, o akşamı andım. İyi ki dedim, Yıldız Hanım'ı yakından tanıdım, sahnedeki müthiş aktrisin o kadar alçakgönüllü, içten, zarif kişiliğini hissedebildim!

Çöl Faresi